

Συνδικάτα, απεργίες και αγώνες στα χέρια των εργαζομένων!

Τα μνημόνια και το δημοσιονομικό σφαγείο κυβέρνησης - ΕΕ - ΔΝΤ ανατρέπονται με ταξικούς-εργατικούς αγώνες ΟΧΙ με «ουρά» στον εργοδοτικό, κυβερνητικό συνδικαλισμό ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ τάζει «μεταμνημονιακές καλύτερες μέρες», φέρνει όμως νέα θηριώδη πλεονάσματα δηλ. νέες αιματηρές θυσίες στη φτωχολογιά. Μιλάει για μη μείωση συντάξεων, εφαρμόζει όμως το νόμο Κατρούγκαλου που τις πετσοκόβει. Μιλάει για ΣΣΕ και αύξηση του κατώτατου μισθού όταν βρίσκονται σε ισχύ 714 ψηφισμένοι αντεργατικοί νόμοι που τις καταργούν. Φτιάχνει στρατιές μισοεργαζομένων - μισοανέργων με συμβάσεις 8μήνων και 12μήνων ενώ μόνιμη και σταθερή δουλειά εξασφαλίζει μόνο για τους εργολάβους και τους επενδυτές. Παραδίδει όλο το δημόσιο πλούτο στους επιχειρηματίες, έλληνες και ξένους. Χαρίζει φόρους, ασφαλιστικές εισφορές, χρέη στο κεφάλαιο. Ετοιμάζει χιλιάδες πλειστηριασμούς λαϊκής κατοικίας, ενώ ζεσταίνει την πολεμική μηχανή του ΝΑΤΟ στην περιοχή μας με νέο γύρο υπέρογκων εξοπλισμών που θα πληρώσει ο λαός.

Από κοντά ΝΔ, ΚΙΝΑΛ, ΠΟΤΑΜΙ και φυσικά ΣΕΒ, ΕΕ και ΔΝΤ, ΜΜΕ, ζητούν ακόμα πιο σκληρά μέτρα και άτεγκτη εφαρμογή των «συμφωνηθέντων» θεωρούν τα ψίχουλα του Τσίπρα «παροχολογία»!

Κυβέρνηση - κεφάλαιο - εργοδοσία προσπαθούν να κάνουν πράξη το όνειρό τους: να παρουσιάσουν τις εργατικές διεκδικήσεις σαν περιττές, να αποδυναμώσουν την ταξική πάλη, τα σωματεία, τους αγώνες, και να καθορίζουν θωρακισμένοι απ' όλα αυτά τον μισθό, τα δικαιώματα και τις συνθήκες που συμφέρουν τις επιχειρήσεις.

**ΔΕΝ ΣΥΜΒΙΒΑΖΟΜΑΣΤΕ ΜΕ ΤΑ ΨΙΧΟΥΛΑ!
ΘΕΛΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΟΣΑ ΜΑΣ ΚΛΕΨΑΝΕ, ΟΣΑ ΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ**

ΚΑΙ ΤΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΩΡΑ!

Σε αυτό το αντιδραστικό μέτωπο, μόνο ένα κίνημα χειραφέτησης, ανεξάρτητο από τον αστικοποιημένο συνδικαλισμό, με ταξική ενότητα, σε ρήξη με τα κέρδη της εργοδοσίας, τους νόμους της κυβέρνησης και της ΕΕ, που θα βασίζεται στον **αγωνιστικό συντονισμό των πρωτοβάθμιων σωματείων**, μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες, πραγματικούς αγώνες και όχι επετειακές ντουφεκιές, μπορεί να νικήσει και να φέρει κατακτήσεις.

Η «κοινωνική συμμαχία» ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ με ΣΕΒ, ΕΕ και κυβέρνηση είναι πλήρως ενσωματωμένη στα καπιταλιστικά συμφέροντα. Ο αστικοποιημένος συνδικαλισμός δεν υπερασπίζεται τις ανάγκες των εργαζόμενων, αλλά σκοπό έχει να κατασυκοφαντήσει τους λαϊκούς αγώνες, να τους χειραγωγήσει και να μετατρέψει το εργατικό κίνημα σε «σφάξε με αγά μου να αγιάσω» για να έρθουν οι επενδύσεις και η «ανάπτυξη» της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Αυτό έδειξε η 30 Μάη, που αποτέλεσε έκφραση μιας μόνιμης στρατηγικής «συσπείρωσης» του υποταγμένου συνδικαλισμού στο κεφάλαιο και όχι απλή παρένθεση.

Στήριξη στην διακλαδική απεργία της 1η Νοέμβρη

Το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση υποστηρίζει ολόπλευρα **την πρωτοβουλία διακλαδικής απεργίας πρωτοβάθμιων σωματείων του ιδιωτικού τομέα την 1η Νοέμβρη και των στάσεων εργασίας συλλόγων του δημόσιου τομέα την ίδια μέρα.** Η πρωτοβουλία αυτή αποτελεί έναν πρώτο βασικό σταθμό της πάλης για τις ΣΣΕ, και έμπρακτο βήμα στην ανασυγκρότηση και αντεπίθεση του εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος σε διεκδικητική βάση, περιεχόμενο και μορφή οργάνωσης του αγώνα, χωρίς υποταγή στο ημερολόγιο ήττας των ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ, οι οποίες θέλουν εθιμοτυπικές, κινητοποιήσεις χωρίς πολιτικά αιτήματα και στοχεύσεις. **Στηρίζουμε τους συντονισμούς σωματείων που παλεύουν σε ταξική, αγωνιστική κατεύθυνση.**

Θεωρούμε ότι η στάση των ΠΑΜΕ, ΜΕΤΑ δεν ανταποκρίνεται στην αναγκαία ταξική και απεργιακή ενότητα πριν απ' όλα των πρωτοβάθμιων σωματείων, κόντρα στο συμβιβασμό ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Το ΠΑΜΕ, για μια ακόμη φορά επιλέγει το δρόμο του ακολουθητισμού στις αποφάσεις του υποταγμένου συνδικαλισμού, περιφρονώντας ακόμα και τις δημοκρατικά αποφασισμένες απεργιακές αποφάσεις σωματείων και συνελεύσεων. Έτσι, το ΠΑΜΕ αρχικά, χωρίς να σταθεί με ταξική ευθύνη και την αναγκαία ενωτική τακτική, διακήρυξε πως θα στηρίξει απεργία στις 8 Νοέμβρη. Μάλιστα εξαπέλυσε επίθεση συκοφάντησης της διακλαδικής απεργίας στις 1 Νοέμβρη. Στη συνέχεια, ακόμη χειρότερα, αδειάζοντας εν ψυχρώ και χωρίς καμιά νομιμοποίηση τις αποφάσεις πλήθους σωματείων για απεργία στις 8

Νοέμβρη, έτρεξε να κρυφτεί μέσα σε απόφαση για απεργία στις 14 Νοέμβρη, στο πλαίσιο αποφάσεων ΕΚΑ και ΑΔΕΔΥ!

Οι απεργίες όμως δεν είναι ούτε «κινητές γιορτές», ούτε υπόθεση απόφασης Πολιτικών Γραφείων και κομπρεμί. Οι υποχωρήσεις στις μανούβρες και τους ελιγμούς της γραφειοκρατίας δεν συγκροτούν, αλλά αποσυγκροτούν μάχιμες δυνάμεις. Δεν χτίζουν προοπτική, αλλά γκρεμίζουν δυνατότητες. Δεν απομονώνουν την γραφειοκρατία, αλλά την ξανακάνουν «ρυθμιστή των αγώνων». Τι θα γίνει αλήθεια στην περίπτωση που έρθει στη συνέχεια η ΓΣΕΕ και πάει την απεργία σε άλλη ημερομηνία και συνηγορήσει σε αυτό και η ΑΔΕΔΥ; Θα ακολουθήσουν το ΠΑΜΕ και το ΜΕΤΑ τον εξευτελιστικό δρόμο των περσινών απεργιών όταν σύρθηκαν όλοι πίσω από τον Παναγόπουλο;

Σε αυτή την κατεύθυνση **η απεργία βάσης την 1η Νοέμβρη**, πρέπει να στηριχτεί ολόπλευρα, με μαζικές διαδικασίες συνελεύσεων σωματείων, αλλά και άλλων μορφών οργάνωσης εργαζομένων και ανέργων, καθώς αυτή μπορεί να διαμορφώσει τα πρώτα βήματα για μια άλλη δυναμική αγωνιστικής δράσης, ανεξάρτητης από τον υποταγμένο συνδικαλισμό. Η πρωτοβουλία των κινήσεων, πρέπει και μπορεί να αφαιρεθεί από ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ.

Για την απεργία στις 14 Νοέμβρη

Μέσα στις σημερινές συνθήκες η απεργία στις 14/11 πρέπει να γίνει (και όχι να αναβληθεί πάλι!), να εκφραστεί από τα πρωτοβάθμια σωματεία το αναγκαίο διεκδικητικό περιεχόμενο, να γενικευτεί και να πάρει πανελλαδικό χαρακτήρα. Μπορεί επίσης να συνδεθεί με τον μεγάλο αντιιμπεριαλιστικό γιορτασμό του Πολυτεχνείου και άρα να γίνει βήμα ανάταξης των αγώνων της εργατικής τάξης, του λαού και της νεολαίας απέναντι στην κλιμακούμενη κοινωνική επίθεση και την πολεμική απειλή. Οι ταξικές δυνάμεις του εργατικού κινήματος μπορούν και πρέπει να συμβάλλουν στο να απεργήσουν και να διαδηλώσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι εργαζόμενοι, όχι βεβαίως για να στηρίξουν την πυροσβεστική γραμμή του υποταγμένου συνδικαλισμού, αλλά για να ανοίξουν έναν άλλο δρόμο ανατροπής. Με ανεξάρτητες ταξικές απεργιακές συγκεντρώσεις κόντρα στη γραμμή ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ-ΕΚΑ.

Ενωτικός αγωνιστικός συντονισμός

Μαζί με την μάχη για την επιτυχία των απεργιακών κινητοποιήσεων, το σπουδαιότερο ζήτημα είναι ο **σχεδιασμός του επόμενου βήματος**. Κατά τη γνώμη μας αυτό περνάει μέσα από μια **κοινή πολιτική πρωτοβουλία των αγωνιστικών ταξικών δυνάμεων για**

μια οριζόντια συνάντηση και συντονισμό πρωτοβάθμιων σωματείων που θα σχεδιάσει ενωτικά και με σχέδιο κλιμάκωσης μια **γενική πανελλαδική πανεργατική απεργία**, καλά προετοιμασμένη και στηριγμένη σε διαδικασίες βάσης.

Βασικοί άξονες θα μπορούσαν να είναι η υπογραφή συλλογικών συμβάσεων εργασίας που θα κατοχυρώνουν: ριζικές αυξήσεις στους μισθούς, κατάργηση του εξευτελιστικού υποκατώτατου μισθού τώρα, μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους με πλήρη δικαιώματα, κατάργηση των ελαστικών σχέσεων εργασίας, 5μερο-35ωρο, ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις και συλλογικές συμβάσεις με πλήρη ισχύει και επεκτασιμότητα, να σταματήσει το αίσχος της απλήρωτης-αδήλωτης-ανασφάλιστης εργασίας τώρα, αξιοπρεπές επίδομα ανεργίας και δικαιώματα σε όλους τους ανέργους, κάτω τα χέρια από την εργατική-λαϊκή κατοικία, όχι στους πλειστηριασμούς και τις κατασχέσεις στα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Απαιτούμε παράλληλα την κατάργηση όλων των **μνημονιακών νόμων και πολυετών δεσμεύσεων, του «υπερταμείου» ιδιωτικοποιήσεων, την εθνικοποίηση των τραπεζών και των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας με εργατικό έλεγχο και χωρίς αποζημίωση. Κονδύλια για τις λαϊκές ανάγκες και όχι για το NATO και τους εξοπλισμούς.**

- Τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα διεκδικούμε να μπουν μπροστά!
- Διεκδικήσεις και κατακτήσεις σύμφωνα με τις ανάγκες μας
- Απειθαρχία στους δανειστές και τις δεσμεύσεις του Συμφώνου Σταθερότητας
- Αγώνας για διαγραφή του χρέους και αποχώρηση από την ΕΕ.